

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אתם נצבים היום

כִּיּוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא מֵאִפִּיל וּמֵאִיר

עקר אמונת היחוד שאנו מאמינים אומרים שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד ואז ממליכין אותו יתברך למעלה ולמטה ובארבע רוחות, כמו שאמרו רז"ל שצריך להאריך באחד בדי שתמליכהו למעלה ולמטה וכו' שזהו עקר בחינת התקשרות נקדה התחתונה בנקדה העליונה שהוא בחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך אשא בנפי שחר אשכנה באחרית ים גם שם וכו'.

כי באמת מי שמסתפל על האמת לאמתו. עקר בחינת בקיאות הנ"ל שהוא בחינת קשר נקדה התחתונה בנקדה העליונה שהוא על ידי שמחזקין את עצמם תמיד להתקרב לה' יתברך מכל מקום ומדרגה שהוא אפלו בתכלית דיוטא התחתונה בבחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך וכו' פנ"ל. עקר כל ענין זה הוא על ידי אמונה, כי מי שמחזק את עצמו באמונה בפשיטות. בודאי לא יפל לעולם, כי זה עקר האמונה שמאמינים שה' אחד ראשון ואחרון. ובכל מקומות ממשלתו. ואין מקום לברח ממנו יתברך, כמו שכתוב, אין חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און. וכמבאר שם בתהלים אצל פסוק אם אסק שמים הנ"ל אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח אם אסק וכו'. ואציעה שאול הנך אשא בנפי שחר וכו'.

כי מי שמשביל על דרכיו יכול לראות שבכל יום ויום עובר על כל אדם בחינת חשך ואור ערב ובקר. וכן בכלל ימי חייו יש בחינת חשך ואור ערב ובקר וכמו שפרש רש"י על פסוק אתם נצבים היום, כיום שהוא מאפיל ומאיר כף עתיד להאפיל לכם ולהאיר לכם. וכל התוכחות וכו' הן הן המציבין אתכם ומקימין אתכם. וכל זה הוא בכלליות ישראל. ובכלליות זמן כל העולם. ובכלליות הזמן של כל אדם ואדם כל ימי חייו. ובפרטיות בכל אדם ואדם בכל יום, כי כבר עבר על כלל ישראל חשך ואור חשך ואור הרבה פעמים, כי כבר היינו בגלות מצרים והוציאנו משם. ועבר עלינו מה שעבר בימי השופטים. ואחר כך נבנה הבית המקדש שהוא עקר האור של ישראל ואחר כך נחרב בעונותינו. ואז נחשך העולם. ואחר כך חזר ונבנה ונחרב וכו'. וכן כל מה שעבר עד הנה. וכן בכל דור ודור. וגם בתוך עצם החשך אחר החרבן בעבודתנו לא עזבנו אלקינו ויט עלינו חסד על ידי הצדיקי אמת שבכל דור שהם מאירים לנו.

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' יד

אתם נצבים היום כלכם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל

אֲתֶם נִצְבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם
 וְרֵאשֵׁיכֶם שְׁבִטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְכוּ' עַד כָּל אִישׁ
 יִשְׂרָאֵל וּמוֹנֶה עֲשָׂרָה בְּחִינּוֹת שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
 עֲשָׂרָה קְדוּשׁוֹת שֶׁבְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם כָּל־לִיּוֹת
 הַקְּדוּשָׁה.

הֵינּוּ שְׂקָדָם רֵאשׁ הַשָּׁנָה קוֹרִים פְּרָשָׁה זֹאת
 לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל נַפְשׁוֹת בַּיִת יִשְׂרָאֵל גְּדוּלִים
 וְקִטְנִים וּבִינּוֹנִים וְכוּ' שֶׁכָּל־וְלִים בְּעֶשֶׂר בְּחִינּוֹת
 הַנ"ל כֻּלָּם עָרִיכִים לְהַתְקַבֵּץ וְלִכְלֹל יַחַד
 בְּאַהֲבָה בְּתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה בְּתוֹךְ בְּחִינַת
 קְדוּשַׁי קְדוּשֵׁים אָבִן שְׁתֵּיה שֶׁכָּל הַכּוֹלֵל שֶׁהוּא
 בְּחִינַת מוֹשֶׁה בְּחִינַת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת שֶׁעָרִיכִין
 לְנִסְעֵ אֱלֹהֵי עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ' וְכַנ"ל שֶׁזֶה
 בְּחִינַת תְּקוּן אֱמוּנַת חֻכְמִים.

ליקוטי הלכות פקדון ה' לו

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

נסיעת ראש השנה

לְרַפְּאוֹת אֶת נַפְשֵׁי הַחַלוּשָׁה מְאֹד

פְּרֻשֵׁת 'עֶקֶב': נַפְשֵׁי חַשְׁקָה מְאֹד מְאֹד לְנִסְעַ לְרַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ לְאוּמָאן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֲנִי מְכַרְח מְאֹד לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָאן לְרַפְּאוֹת אֶת נַפְשֵׁי הַחַלוּשָׁה מְאֹד, וְיֵהִי רְצוֹן שְׂאֲזָכָה לְגַמֵּר רְצוֹנֵי מִכַּח אֶל הַפְּעֵל. וְהֵגַם שְׂאֲצְלִי הוּא דְבַר קָשָׁה מְאֹד כְּרַחוּק מְזָרַח מִמְּעַרֵב לְהִיּוֹת עֵתָה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָאן, אֲבָל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא דְבַר קָל מְאֹד. כִּי מֵה שֶׁהַחֹלָה גְּדוּל בְּיֹתֵר - צָרִיךְ רוּפֵא גְּדוּל בְּיֹתֵר; וְאֲנַחְנוּ חוֹלִים גְּדוּלִים עַל הַנַּפְשׁ, לְכֵן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לִילֵךְ לְהַרוּפֵא הַגְּדוּל בְּיֹתֵר - הוּא רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ נִחַל נִבְעַ מִ'קוֹר ח' כְּמָה, וְלִנְסַע אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָאן:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! זְכַנֵּי לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָאן, הֵגַם שְׁלִפֵי דַעַתִּי אֵי אֶפְשֵׁר לְהִיּוֹת בְּשׁוּם אֶפֶן וְשֶׁהַקְּשִׁיתִי לְשִׂאוֹל, אֲבָל לְפָנֶיךָ אֵין שׁוּם דְּבַר קָשָׁה כְּלָל וְכָלֵל. רַחֵם עָלַי אָבִי שְׁבַשְׁמִים, רַחֵם עָלַי אָבִי אָב הַרַחֲמֹן:

תולדות שמואל שנת תרס"ב

יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת 'מִטּוֹת וּמִסְעֵי': בְּרוּךְ ה' בְּעַד טוֹבוֹ וְחִסְדּוֹ שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, אֲנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה כְּמִקְדָּם, וְלִבִּי בַעַר מְאֹד לְנִסְעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָאן, וְאֲנִי מְכַרְח מְאֹד לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָאן, כִּי צָר לִי מְאֹד הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת; וְגַם כְּתַבְתִּי מִכְּתָב לְאוּמָאן לְהַתְּפִילָל בְּעַדֵי עַל צִיּוֹן רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ. יֵהִי רְצוֹן שְׂאֲזָכָה לְהוֹצִיא מִחֲשַׁבְתִּי מִכַּח אֶל הַפְּעֵל, שְׂאֲזָכָה לְנִסְעַ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָאן מִתּוֹךְ הַרְחָבָה, וְתִכְף אַחַר יָמִים טוֹבִים לְחַזֵּר לְבֵיתִי לִירוּשָׁלַיִם תְּבַנֶּה וְתִכְוֹנֵן, וְכֵן כָּל שָׁנָה וְשָׁנָה, לְעַת עֵתָה כְּמַעַט אֵין שׁוּם דְּרוֹךְ הַטְּבַע לָזֶה, אֲבָל אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא דְבַר קָל מְאֹד, וְיִכּוֹל לְהוֹשִׁיעַנִי:

שם שנת תרס"ט

הַיּוֹם יוֹם ב' עָרַב רֹאשׁ הַשָּׁנָה דְּשָׁנַת תַּרְע"א, בְּרוּךְ ה' קִמְּתִי אַחַר חֲצוֹת לֵילָה וְאַמְרָתִי חֲצוֹת וְעִשְׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים מִרַבְּנֵי ז"ל. וְיֵהִי רְצוֹן שְׁיִהְיֶה כְּאֵלוֹ אַמְרָתִי עַל צִיּוֹן רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ, וְיֵהִי נֶחֱשֵׁב הַהֲשָׁתוּקוֹת וְהַכְּסוּפִים וְהַגְּעוּגוּעִים שְׁלִי לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּאוּמָאן (כִּי אֲנִי מִתְּפִילָל עַל זֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֲבָל לֹא זְכִיתִי עַדְּכֵן לָזֶה) כְּאֵלוֹ הֵייתִי שָׁם, וְשְׂאֲזָכָה פֹּה לְכָל הַתְּקוּנִים עַל יְדֵי רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, וּבְרוּךְ ה', מֵה טוֹב חֲלָקִי וּמֵה נְעִים גּוֹרְלִי שְׂאֲנִי פֹה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל אֲנִי נֶחֱשֵׁב גַּם כֵּן מִהַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל אֲדַמּוּ"ר זְצוּק"ל, וְשְׂאֲזָכָה אֲנִי וּבְנֵי בֵיתִי לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת, בְּזֶה וּבְבָא:

שם שנת תר"ע

נסיעת ראש השנה

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

מי שיש לו יגיעות וטרחות יותר זוכה לקבל יותר

על ידי ההשתוקקות לנסע להצדיק נעשה ציור ורשם הכלי וכו', וזהו בחינת "יראה אל אלקים בציון". "ציון" זה בחינת ציון ורשם הכלי שנעשה על ידי ההשתוקקות וכו' כנ"ל, שעל ידי זה זוכין אחר כך להתקרב להשם יתברך בחינת "יראה אל אלקים בציון", הינו על ידי ציון ורשם הכלי, שנעשה על ידי השתוקקותו הגדולה בתחלה:

ואמר רבנו, זכרוננו לברכה, שכל מי שיש לו יגיעות וטרחות יותר בתחלת ההתקרבות להשם יתברך, דהינו שיש לו מניעות רבות וגדולות, כגון מאביו ואשתו וחותנו או משאר בני אדם שמונעים ומעכבים אותו מאד ומניעות מחמת ממון ושאר מניעות ועכובים ובלבולים, שמשתטחים לפניו ומונעים אותו מאד, והוא צריך להתנגע ולטרח מאד לשברם, כל אלו היגיעות והטרחות שיש לו בתחלת ההתקרבות, הם טובה גדולה להאדם, כי על ידי זה זוכה אחר כך לקבל הרבה קדשה וטהרה, כי על ידי היגיעות שבתחלה נעשה הכלי וכל מה שיש לו יותר יגיעות וטרחות וכו' יש לו כלי גדול ביותר לקבל אחר כך בתוכו שפע קדשה וטהרה להתקרב להשם יתברך, וזה בחינת "יראה אל אלקים בציון" כנ"ל.

ליקוטי מוהר"ן קפה

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

נסיעת ראש השנה

לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ כָּל הָאֲבֹדוֹת

הָאָדָם נִבְרָא בְשִׁבִיל לְבַקֵּשׁ אַחַר אֲבֹדוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַנִּיּוֹצוּצוֹת הַנִּפְּוֹלִין שֶׁהֵם בְּחִינַת נְאֻכָּדִים וְנִדְחִים שְׁצָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְבַקֵּשׁם וּלְחַפֵּשׂם כָּל יְמֵי חַיָּו. וּבִפְרָט אִם כָּבֵד חָטָא וּפָגַם כְּפִי מִה שֶׁפָּגַם וְכוּ', שְׁעַקֵּר הָאֲבֹדוֹת הוּא עַל יְדֵי תַּאֲוֹת. וְעַקֵּר עַל יְדֵי פָגַם הַבְּרִית שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁכִין כָּל הַנִּדְחִים וְנְאֻכָּדִים. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְחַוֵּס עַל חַיָּו לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אַחַר הָאֲבֹדוֹת הָאֵלֶּה. וְכִשְׁיִבְקֵשׁ וַיִּחַפֵּשׂ הַיֵּטֵב בְּיָדָאֵי יִמְצָא, כִּי יִגְעֵתִי וְלֹא מִצָּאתִי אֵל תַּאֲמִין. וְזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה עַל הָעוֹנוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, וְשָׁבַת עַד ה' אֶלְהִיךָ וְכוּ'. כִּי צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ מְאֹד מְאֹד אַחַר דְּרָכֵי הַקְּדוּשָׁה. כִּי כָּל מִה שֶׁהָאָדָם רְחוּק מִה' יִתְבַּרֵךְ. הוּא מִחֲמַת הָאֲבֹדוֹת הַנִּלְל. שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא הוֹלֵךְ וְתוֹעֵה כְּשֶׁה אֵבֶד. וְאִינוּ יָכוֹל לְמִצָּא דְרָךְ הַחַיִּים. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב תְּעִיתִי כְּשֶׁה אֹבֵד וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם רֹאשׁוֹן לְתְּשׁוּבָה כִּי הוּא יוֹם א' לְעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה שָׂאז תּוֹקְעִין בְּשׁוֹפָר, כִּי בְּאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָּא אֲתַעֵד לְעֵלָא וְכוּ', וְעַל כֵּן הַרְשָׁעִים שְׂאִינָם שְׁבִין בְּתְּשׁוּבָה כְּלָל, נֶאֱמָר בָּהֶם יֵאָבְדוּ רְשָׁעִים וְכוּ'. אֲבָל ה' יִתְבַּרֵךְ חָמֵל עָלֵינוּ וְנָתַן לָנוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשָׁה רֹאשׁוֹן לְתְּשׁוּבָה. וְצִוָּנוּ לְתַקַּע אֶז בְּשׁוֹפָר שְׁעַל יְדֵי זֶה עַקֵּר הַבְּקֵשָׁה וְהַחֲפוּשׁ אַחַר הָאֲבֹדוֹת שְׂאֵבֵד כָּל אָדָם עַל יְדֵי תַּאֲוֹתָיו וְעוֹוֹנוֹתָיו שְׁזֶה עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה וְהַתְּקוּן כְּנִל. וְעַל כֵּן מְבַקְשִׁין בְּבִרְכוֹת שׁוֹפְרוֹת דִּיקָא עַל קְבוּצַת הַנִּדְחִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, תַּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתְנָנוּ וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ וְכוּ'.

וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְנַסֵּעַ לְצַדִּיקִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, כִּי כָּל הָאֲבֹדוֹת הֵם אֲצֵל הַצַּדִּיקִים שֶׁכָּבֵד חֲפָשׁוּ הַרְבֵּה אַחַר אֲבִדְתָם עַד שֶׁמִּצָּאוּ כָּלָם. וְגַם מִצָּאוּ כָּל הָאֲבֹדוֹת שֶׁל כָּל הָעוֹלָם וְכוּ'. כְּמוֹ שֶׁמְבַאֵר בְּסִימָן קַפַּח עֵין שָׁם. וְעַל כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שָׂאז תּוֹקְעִין בְּשׁוֹפָר שָׂאז הַתְּחַלַּת הַתְּשׁוּבָה וְאֶז עַקֵּר הַבְּקֵשָׁה וְהַחֲפוּשׁ כְּנִל. עַל כֵּן אֶז צָרִיכִין לְזַהֵר בְּיֹתֵר לְבּוֹא לְצַדִּיקִים גְּדוֹלִים וְאֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר אֲצֵלָם כָּל הָאֲבֹדוֹת וְכְנִל:

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' א

ערב ראש השנה

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

עֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לִיתֵן עַל פְּדִיוֹן:

שיחות הר"ן ריד

רבי יצחק בן מוהרנ"ת, הָיָה נוֹתֵן לְרַבֵּי גַחְמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר שְׁמוֹנָה עָשָׂר זְהוּבִים לְפְדִיוֹן בְּכָל עֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, עֲבוּר הוֹצָאוֹת הַקְּלוּיִז.

רבי פנחס יהושע, עַל אִף עֲנִיּוֹתוֹ הַגְּדוֹלָה, נֶהֱג לִיתֵן פְּדִיוֹן בְּכָל עֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבֵּי אַבְאֵלִי תַלְמִיד מוֹהֲרֵנ"ת, שֶׁהָיָה עֲשִׂיר גְּדוֹל.

בְּעֶרֶב שַׁבַּת שְׁלֹפְנֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה תרע"ח שָׁחַל לְהִיּוֹת בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, הִתְעַלֵּף רַבֵּי אַבְרָהָם בֵּר"נ וְנִפְל לְמִשְׁכָּב, וְהֶעֱבִירוּהוּ לְבֵית אָחוֹתוֹ רָחֵל, וְשָׁכַב שָׁם בְּחֵלְיוֹ עַד יוֹם פְּטִירָתוֹ, וּמֵעַת נִפְּלָתוֹ הָיָה כְּבֵד עָלָיו הַדְּבֹר. וְסִפֵּר ר' לוי יצחק זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שֶׁבְּכָל שָׁנָה הָיָה נוֹתֵן לוֹ פְּדִיוֹן בְּעֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אוּלָם בְּשָׁנָה זוֹ מִשׁוּם מָה נָתַן לוֹ הַפְּדִיוֹן בְּיוֹם הַקָּדָם, וְאָכֵן אַחַר כֵּן נֶחְלָה מְאֹד כְּאִמּוֹר שְׁכָבָר לֹא יָכֹל לְדַבֵּר יוֹתֵר. וְכֹאשֶׁר נָתַן לוֹ הַפְּדִיוֹן נֶעְנָה לוֹ רַבֵּי אַבְרָהָם מֵעֲצָמוֹ וְאָמַר לוֹ: לְשָׁנָה הַבָּאָה כְּבָר יִהְיֶה לְךָ בֵּן, וְאָכֵן בְּחֹדֶשׁ אֱלוּל שְׁנַת תרע"ט נוֹלַד לוֹ בְּנוֹ ר' מִשֶּׁה זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה.

שיח שרפי קודש

וְהִנֵּה נֵעַר בְּכָה - בְּכִיָּה גְדוּלָּה

על ידי הדעת והחכמות של אדם יכול לפל בטעותים גדולים ח"ו, ויוכל על ידי חכמתו להטות לגמרי ח"ו, מדרכי ה', כי אסור לסמוך על דעתו וחכמתו לבד, רק עקר השלמות הוא כל מה שנתרבה ונתוסף דעתו ומכיר ביותר בגדלת ה' יתברך שיראה להמשיך הדעת אל הלב בבחינת וידעת היום והשבות אל לבבך שצריכין להמשיך הדעת אל הלב כמו ששמעתי מרבנו ז"ל שאמר: כי הלא גם אמות העולם יש להם דעת וחכמות, אך שהדעת שלהם הוא בלא לב והעקר להמשיך הדעת אל הלב בבחינת וידעת היום והשבות וכו' כנ"ל, הינו כשזוכה לאיזה דעת ימשיך הדעת אל הלב ויסתכל היטב בעצמו אם מעשיו עולים יפה כפי חכמתו ואם לבו שלם עם ה' שיתבטלו כל תאוות וחמדות הגוף כל מה שלב האדם חומד כלם יתבטלו נגדו יתברך. ולא יהיה לו שום תאוה וחמדה כלל רק להשם יתברך וכו', וישתדל עכשיו לעבד את ה' במצוות מעשיות ועבודות דקדושה באפן שיהיו מעשיו מרבין מחכמתו, כי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה, וכמבאר לעיל שצריכין להשליך את כל החכמות ולעבד השם יתברך בפשיטות גמור.

נמצא, שכל מה שזוכה לדעת יותר ולהפיר יותר בגדלתו יתברך הוא ממשיך בכל פעם הדעת אל הלב והגוף, להשתדל לעשות מעשים טובים ועבודות דקדושה כפי הדעת שזכה עכשיו וכל מה שיש לו דעת יותר עובד ביותר ועושה מעשים טובים ביותר בשביל השם יתברך בפשיטות גמור בלי שום חכמות ואינו נמשך אחר חכמתו להיות נשאר עם החכמות לבד ח"ו, בלי עבודות ח"ו, רק עקר חכמתו הוא להשליך החכמות, דהינו כל מה שזוכה ליותר חכמות ומכיר ביותר אותו יתברך הוא משתדל בכל פעם יותר לעבד אותו יתברך בפשיטות בעבודות בלי חכמות, כי זה עקר עבודתו יתברך ועל כן הוא משליך בכל פעם את החכמות בשביל עבודתו יתברך.

וזה עקר עבודתנו בראש השנה וביום כפור. שאז ישראל הם בבחינת נער בכה, דהינו שמסלקין ומשליכין כל החכמות רק ממשיכין הדעת אל הלב ומסתכל כל אחד בעצמו אם לבו קשור לדעתו, דהינו אם מתנהג בתאוות לבו וגופו כפי הדעת שלו, כי כל אחד ואחד יודע מהשם יתברך בכלל שמלא כל הארץ כבודו. וצריך להסתכל בעצמו אם הוא מתנהג כך עם גופו כפי דעתו. ואם מעשיו עולים יפה כפי דעתו וחכמתו על כל פנים. ואז בראש השנה ויום כפור שכל ישראל מתעוררים בתשובה ואז נתעורר לבכיה על ידי זה, כי כל אחד רואה בעצמו איך מעשיו אינם עולים יפה כפי חכמתו שיודע שהשם יתברך מלא כל הארץ כבודו ואף על פי כן נטה מרצונו יתברך ומכל שכן מי שפגם ח"ו או חטא ח"ו, וזה בחינת נער בכה, דהינו שמסלקים כל החכמות ומסתכלים רק על המעשים אם עבודתו היתה פראוי בשנה זו כפי חכמתו ודעתו על כל פנים. ועל ידי זה נתעורר לבו לבכיה גדולה, כי רואה כמה רחוקים מעשיו אפלו מחכמתו ודעתו הקטנה.

ליקוטי הלכות יוה"כ ב' ג

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

ליל א' דראש השנה

אין דעם ניגון זעהט מען אייער רבי'נס רוח הקודש

נוהגים היו אנשי שלומנו לשיר בליל ראשון של ראש השנה את זמר "אשת חיל" בנגון המקבל אף שחל באמצע השבוע, ולבד מזה לא זמרו שום זמירות בסעודה זו, מאימת הדין.

לאחר פטירתו של רבנו, שָהה פֶּעַם רבי חייקל אצל הרב הקדוש רבי מרדכי מטשערנוביל בראש השנה, לאחר שסיים רבי מרדכי את עריכת שלחנו, שמע איך שרבי חייקל נאנח, ושאלו על זה, השיבו רבי חייקל "התאנחתי מחמת שנזפרתי מהראש השנה שהייתי אצל רבנו", אמר לו רבי מרדכי: נו, אם בן השמיע לי שיר משירי רבך, "זינג מיר א ניגון פון אייער רביין" עשה בן רבי חייקל וחרז לפניו על הזמר "אשת חיל", כי בן עוד נהגו אצל רבנו לשיר את השיר אשת חיל בליל ראש השנה בנגון של רבי ברוך בפי שהתאימו רבנו כידוע, באשר סים רבי חייקל את השיר אמר לו רבי מרדכי: בניגון הזה מרגישים את רוח הקודש ששרתה על רבכם אין דעם ניגון זעהט מען אייער רעבנס רוח הקודש.

שיח שרפי קודש

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

תפילות ראש השנה

כְּשֶׁנִּתְקַן בְּרוּחַנִּיּוֹת נִתְתַקַּן בְּגַשְׁמִיּוֹת

אֵיטָא בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֶעֱקַר שְׁצָרִיךְ אָדָם לְהִתְפַּלֵּל עַל חֶסְרוֹן בְּהַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְגְּמָה עַל יְדֵי עוֹנוֹתָיו וְעַל יְדֵי זֶה הַחֶסְרוֹן בְּרוּחַנִּיּוֹת בָּא לוֹ כָּל חֶסְרוֹנוֹתָיו בְּגַשְׁמִיּוֹת אֲבָל כְּשֶׁנִּתְקַן בְּרוּחַנִּיּוֹת מִמֵּילָא נִתְתַקַּן גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת, וְכֵן אֵיטָא בְּסֵפֶר אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל עַל הַפְּסוּק וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לֵאמֹר לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ שֶׁתִּפְּלֵת יִצְחָק הִיָּה הֶעֱקַר עַל צֵעַר הַשְׁכִּינָה שֶׁמְצַטְעֶרֶת עַל צְרוּת כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל קָלְנִי מֵרֵאשִׁי קָלְנִי מִזְרוּעֵי וְכוּ' וְזֶהוּ וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ רְמוֹז לְהַשְׁכִּינָה וְכוּ' עֵי"ש, וְעַל פִּי מַה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל הֶעֱצָה שְׁלֵא לְפַל עַל יְדֵי זֶה לְעֵצְבוֹת וְצֵעַר, הוּא עַל יְדֵי שִׂמְחָה דְיוֹקָא, יֵשׁ לְרְמוֹז בְּזֶה שֵׁם יִצְחָק עַל שֵׁם הַשְּׂחֹק וְשִׂמְחָה כָּל הַשּׂוֹמֵעַ יִצְחָק לִי לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ שֶׁהִיא בְּצֵעַר וְכוּ', הַיּוֹצֵא לָנוּ מִזֶּה שְׁצָרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל הֶעֱקַר עַל עֲלִית הַמַּלְכוּת דְקַדְשָׁה, וַיִּדַּע כָּל פְּעוּל כִּי אֵתָה פְּעַלְתּוֹ וְכוּ' וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

הַתְּקִיעַת שׁוֹפָר שֶׁל הָרֵב ר' מֵאִיר שִׁפְיָא ז"ל אֲנִי זוֹכֵר בְּבִרוּר, הָרֵב ז"ל הִיָּה הַתּוֹקֵעַ לְהַפְּלִיא בְּקוֹל צְלוּל וְצַח מְאֹד בְּלִי שׁוֹם עֲכוּב וְכוּ', הַבַּעַל תּוֹקֵעַ הַשְּׁנֵי אֵינִי זוֹכֵר מִי הוּא, אֲבָל לֹא ר' לֵיִיבִישׁ'ל כִּי הוּא הִיָּה רַק הַמְּקַרִּיא בְּלוּבְלִין קָדָם נוֹכְחוֹת ר' מְרִדְכִי סָאקָא לְאֲבִיר ז"ל, וְהַתּוֹקֵעַ הִיָּה גִיסוֹ שֶׁל ר' אֶהְרָן לֵיִיב ז"ל שֶׁבְּכָה הָרֵבָה בְּעֵת תְּקִיעָתוֹ. אֲנִי מִכְּרַח לְקַצֵּר בְּשִׁבִיל שְׁקִשָּׁה לִי לְכַתֵּב, שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְחֶרֶף טוֹב בְּרוּחַנִּיּוֹת וּגַשְׁמִיּוֹת.

מכתב מר' אלחנן ספעקטאר ז"ל - גנזי אבא קע"ה

תקיעת שופר

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קִדְּם הַשּׁוֹפָר נוֹהֲגִין כָּל יִשְׂרָאֵל לְשַׁבֵּר לִבָּם מְאֹד.

הַשּׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה. וְאִזּוּ נִמְשָׁכִין הַתְּחִדְּשׁוֹת הַמַּחֲזִין, דְּהֵינּוּ בְּחִינַת בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת מַחֲזִין חֲדָשִׁים, חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה. כִּי שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת מִתֵּן תּוֹרָה שְׁנִתְּנָה בְּקוֹל שׁוֹפָר, כִּי אִזּוּ נִמְשָׁכִין דְּבוּרִים חַמִּים כְּגַחְלֵי אֵשׁ שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה. כִּי שׁוֹפָר הוּא בְּחִינַת יִרְאָה, בְּחִינַת אֵשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּמִתֵּן תּוֹרָה, וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקְּלוֹת וְאֶת הַלְּפִידִים וְאֶת קוֹל הַשּׁוֹפָר. וּכְתִיב, וּדְבַרְיוֹ שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. זֶה רָמַז שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְחַמְשֵׁיךְ בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה כִּי אִם מִי שֶׁדְּבַרְיוֹ כְּגַחְלֵי אֵשׁ כְּמוֹ בְּשַׁעַת מִתֵּן תּוֹרָה שֶׁדְּבַר ה' עִמָּנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ שֶׁכָּל זֶה הוּא בְּחִינַת שׁוֹפָר שֶׁהוּא בְּחִינַת מִתֵּן תּוֹרָה, בְּחִינַת יִרְאָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב, הִיתַקַּע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחָרְדוּ. וְיִרְאָה הוּא בְּחִינַת אֵשׁ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב, כִּי ה' אֶלְקֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶת הוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא, הֵינּוּ שֶׁעַל יְדֵי הַשּׁוֹפָר נִמְשָׁכִין דְּבוּרִים חַמִּים כְּגַחְלֵי אֵשׁ שֶׁעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין לְבְּאוּרֵי הַתּוֹרָה, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הַשָּׁנָה הַתְּחִדְּשׁוֹת הַמַּחֲזִין.

וְזֶה זוֹכִין עַל יְדֵי רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שֶׁהֲרַבִּינוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יְמֵי הַסְּלִיחוֹת קִדְּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה עֲצֵמוֹ, וּבְכַרְט קִדְּם הַשּׁוֹפָר שְׁנוֹהֲגִין כָּל יִשְׂרָאֵל לְשַׁבֵּר לִבָּם מְאֹד וּלְהַרְבּוֹת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים כְּעֵנִי רַשׁ דֵּל וְאַבְיוֹן, וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא זוֹכִין אַחַר כָּךְ לְהַתְּחִדְּשׁוֹת הַמַּחֲזִין עַל יְדֵי הַשּׁוֹפָר.

ליקומי הלכות סעודה ד' ד

עמוד זה נתרם לזכות
אליהו בן מירל ומשפחתו

ענינא דיומא

טועמיה

קיבוץ ראש השנה

המחבר לטהור טהור

שְׁלֹשָׁה סְפָרִים נִפְתַּח חֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, צְדִיקִים נִכְתָּבִין וְנִחְתָּמִין
לְאַלְתֵּר לְחַיִּים, רְשָׁעִים לְאַלְתֵּר לְמִיתָה, בֵּינֵנוּנִים תְּלוּיִים
וְעִזְמוּדִים עַד יוֹם כְּפוּר. וְכִבֵּר תָּמָהוּ הַמְּפָרְשִׁים עַל מֵאֲמֹר זֶה
וְרַבָּם מְפָרְשִׁים שְׁעַקֵּר הַכְּפוּנָה עַל חַיִּים נִצְחִיִּים.

וְעַל פִּי דְרַכְנוּ יִתְבָּאֵר הַיֵּטֵב בְּעֶזֶר ה' כִּי כָּל אֱלוֹ שְׂזוּכִין
לְאַמוּנַת חֲכָמִים וְנוֹסְעִים לְצְדִיקִים אֲמִתִּיִּים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה
כָּלֵם נִקְרָאִים בְּשֵׁם צְדִיקִים עַל שֵׁם הַצְּדִיק שֶׁהֵם מְקַרְבִּים
אֵלָיו כִּי הַמְּחַבֵּר לְטָהוֹר טָהוֹר וְעַל כֵּן הֵם נִחְתָּמִין לְאַלְתֵּר
לְחַיִּים כִּי הַצְּדִיק הָאֱמֵת כּוֹלֵל מִיַּד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשִׁכְל
הַכּוֹלֵל בְּבַחֲנֵת קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ כְּמִבְּאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְל.

כִּי הַצְּדִיק הָאֱמֵת יֵשׁ לוֹ כַּח יוֹתֵר מִן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁנִּכְנָס
לְפָנָי וְלְפָנָי כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה יְקָרָה הִיא
מִפְּנֵינֵינוּ שֶׁהַחֲכָם הָאֱמֵת יָקָר מִכֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁנִּכְנָס לְפָנָי וְלְפָנָי,
וְעַל יְדֵי זֶה נִחְתָּמִין לְאַלְתֵּר לְחַיִּים כִּי מִשָּׁם נִמְתָּקִים כָּל מִינֵי
דֵּינִים שֶׁבְּעוֹלָם כְּנִל. כִּי הֵם זוֹכִין בְּיָדָאֵי לְחַיִּים אֲמִתִּים וְכוּ'
מֵאַחַר שֶׁזָּכָה לְאַמוּנַת חֲכָמִים וּמְקַרֵּב לְצְדִיקִים וְכִנִּיל, כִּי
עַקֵּר הַמִּיתָה נִמְשַׁכֵּת מִחֲטָא אָדָם הָרֹאשׁוֹן שֶׁפָּגַם בְּאַמוּנַת
חֲכָמִים כְּנִל.

ליקוטי הלכות פקדון ה' לח

לךְ וְהוֹדִיעַם אֶת הַשַּׁבָּת שְׁמֹשֵׁם הַתְּשׁוּבָה

מה שכתוב בהפטרת שבת תשובה שהוא שובה ישראל וכו', אני בכרוש רענן ממוני פריה נמצא, עין בכרוש רש"י שם שפרושו שהשם יתברך מוכן תמיד להטיב לישראל וכו', הינו פנ"ל, בחינת תשוב אנוש עד דכא שהשם יתברך בעצמו עוסק להשיב הכל בתשובה אפלו עד דכדוכא של נפש וכנ"ל, אף אף על פי כן צריך כל אחד הרוצה לחוס על נפשו להשתדל לעסק לקבל מוצתו וחסדו לשוב אליו יתברך בכל עת בכל מה שיוכל בבחינת ותאמר שובו בני אדם, שהוא, שאף על פי שהשם יתברך בעצמו בכיכול משיב אנוש עד דכדוכא של נפש, אף על פי כן הוא אומר שובו בני אדם, שבהכרח שהאדם ישוב אליו, כי צריכין איזה אתערותא דלתתא וכו' פנ"ל.

ועל בן סים מיד, מי חכם ויבן אלה נבון וידעם כי ישראלים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם. כי דרכי ה' שהם בחינת דרכי התשובה שקדמה לעולם שבשכיל זה נברא הכל, כי לא נברא העולם כי אם בשכיל התורה וישראל, שישמרו ישראל את התורה, אבל הוא ידע יצרנו שזעירין אינון שיעמדו בנסיון וצרוף של זה העולם, על בן הקדים את התשובה לעולם, שהוא בחינת קדשת שבת שמודיע לנו הצדיק בחינת משה ששמו גם בן קדם לעולם, אשר בשכיל זה לא שמע לקטרוג המלאכים שאמרו, מה אנוש כי תזכרנו, כי עתיד למחטא קמוך ולארגזא קמוך, כי אמר השם יתברך, וכי לחנם נקראתי רחום וחנון וכו', הינו כי בכר הקדמתו תשובה שפראתי בחינת שבת וידע אני שיהיו צדיקים כאלה שידעו להודיע גדל רבוי רחמנותי עד אין קץ, שזה בחינת לך והודיעם פנ"ל שיודיעם את השבת שמושם כל דרכי התשובה וכו' פנ"ל.

וזה כי ישראלים דרכי ה' צדיקים ילכו בם וכו' הנכללין בהצדיק שכלם נקראים צדיקים על שמו, הם הולכים עם דרכי ה' עם שני הדרכים הנ"ל, כי בין בעליה בין בירידה אפלו בכל מיני ירידות שבפעולם, הם הולכים בדרךיו, כי יודעים על ידי הצדיק שיש בחינת קדשת שבת שעל ידי זה אין שום יאוש בעולם כלל ותמיד יכולים לילך בדרךיו יתברך, אבל פושעים הפושעים בהצדיקים ומתרחקים מהם וכשלו בם, כי אינם יודעים שום בקיאות בהלכות הנ"ל מחמת שרחוקים מהצדיקים, כי צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול עד שיופה לקבל בקיאות הנ"ל לשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו ולא יניח להפיל את עצמו לעולם בבחינת מי חכם ויבן אלה נבון וידעם וכו', כי אף על פי שהעקר הוא תמימות ופשיטות גמור בפמבאר אצלנו הרבה, אף על פי כן זה התמימות האמתי אי אפשר לקבל כי אם על ידי שישקד הרבה הרבה על דלתי הבית המדרש של הצדיק האמת שהוא חכם ונבון גדול בחינת מי חכם וכו':

ליקומי הלכות שבת ז' יג

בענין ראש השנה

טוֹעֲמִיָה

מכתב ממוהרנ"ת

בְּזִרְעוֹ יִקְבֵץ טְלָאִים

זֶה צְרִיכִין לְזַכֵּר בְּכָל פַּעַם, בְּפָרְט אַתָּה אַתָּה בְּנִי, שְׂאִין יוֹדְעִין כָּלֵל. וְאִינְךָ יוֹדֵעַ מַה שְׂאִין אַתָּה יוֹדֵעַ. רַק זֶה בְּרוּר וְאַמֶּת זֶךְ וְעֲלוּל: שְׂאִיךָ שֶׁהוּא אִיךָ שֶׁהוּא, אִיךָ שֶׁנֶּעֱשֶׂה עִמָּךְ, וְאִיךָ שֶׁאַתָּה חַיֵּב בְּכַמָּה דְּבָרִים, וְאִיךָ שֶׁאַתָּה אָנוּס הַרְבֵּה בְּרַב הַדְּבָרִים, וְאִיךָ שֶׁאַתָּה בְּכַמָּה דְּבָרִים בְּכַמָּה מְצוֹת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁאַתָּה חוֹטֵף בְּחֶסְדוֹ וַיִּשׁוּעָתוֹ הַנִּפְלְאָה בְּכָל יוֹם בְּכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ - בְּכָל אֵלֶּה חֶסְדוֹ גָּדוֹל עָלֶיךָ מְאֹד שְׂזֻכִּית לְהִיּוֹת בְּחֶלְקוֹ וּלְהַקְרֵא עַל שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ וּלְהַתְקַבֵּץ בְּכָלֵל קְבוּצַת שְׁלוֹ הַקְּדוֹשׁ, וּבְפָרְט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא עֶקֶר זְמַן הַקְּבוּצָה שְׂזֵה בְּחִינַת שׁוֹפָר שֶׁמְקַבֵּץ גְּדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂמֵת־פְּלָלִים בְּבִרְכַת תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחַרוּתָנוּ וְכוּ'.

וְהַעֲקָר עַל יְדֵי שְׂמֵקְשָׁרִים לְהַרְוֵעָה הָאֲמִתִּי הָעוֹסֵק לְקַבֵּץ עֲדָרוֹ כְּמוֹ שְׂפָתוֹב כְּרוּעָה עֲדָרוֹ יִרְעָה בְּזִרְעוֹ יִקְבֵץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא וְכוּ'. וְעַל כֹּל פָּנִים שֶׁלֹּא לְחַלֵּק עָלָיו חַיּוֹ. אוֹי אוֹי וְאַבּוּי לְהַחֲלוֹק עַצְמוֹ מִרוּעָה יִשְׂרָאֵל כְּזֶה. אֲשֶׁרִי אֲשֶׁרִי הַמְּשִׁתּוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע לְכָלֵל בְּהַקְּבוּצָה הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ. לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ בְּחֶסְדוֹ אִיךָ שֶׁעוֹבֵר עַל כֹּל אֶחָד כִּי כַחוֹ גָּדוֹל וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד עַד אֵין חֶקֶר. וְזֶה סְמוּךְ שְׂמֵעֵתִי מִיִּדְּנֵי הַתִּיק רַבִּי גְרִשׁוֹן גְּרוֹ יְאִיר נֶכֶד הַמַּגִּיד זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה מְטִירָה־אוֹיִצֵּעַ שֶׁשָּׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַכֹּל מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ תִקּוֹן אֲפֵלוֹ דְּבָרִים שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְתַקְנֵם בְּזְמַן אַחַר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִתְתַקֵּן הַכֹּל.

דְּבָרֵי אָבִיךָ הַמְּצַפֶּה לִישׁוּעָה: נָתַן מִבְּרִסְלָב:

עלים לתרופה

עמוד זה נתרם לזכות
יהזקאל שרגא נפתלי בן יוטא חנה וכל משפחתו

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

ספר רבנו זכרוננו לברכה, פעם אחת חלם איש אחד שבעיר ווינה שפתחת הגשר העומד במקום זה וזה, נמצא שם אוצר גדול, ונסע לשם ונעמד אצל הגשר וחפש עצות, איך לחפר שם, כי ביום אינו יכול מחמת העוברים ושבים, ובין כך עבר שם איש חיל ושאל אותו: "יהודי, מה אתה עומד וחושב?" וחשב בדעתו, שטוב שיספר לו חלומי, כדי שהוא יסיעו ויתחלקו יחדו, וספר לו, ענה ואמר לו: אוי יהודי טפש, מה אתה שם לב לחלומות? גם אני חלמתי שבאותו מקום, אצל זה וזה (והזכיר העיר של האיש ושמו של האיש הזה) בהמגיזאן (מחסן) שמתחת לביתו, יש אוצר, האם אלוך ואסע לשם? השתומם היהודי, כי הזכיר שמו ושם עירו בדיוק, ונסע לביתו וחפר בהמגיזאן שלו ומצא האוצר, אחר כך אמר:

**אֵיצֵט ווִיס אֵיךְ שׁוִין
דְּעֵר אוֹצֵר אֵיז בַּא מִיר, נָאֵר
וויסן פון דעם אוֹצֵר מוז מֵעַן
פֶּאָרן קֵיין ווִין.**

תרגום

עֵתָה אֲנִי כֹבֵר יוֹדֵעַ וּמַבִּין, שֶׁהָאוֹצֵר נִמְצָא אֶצְלִי,
אוֹלָם כִּדֵי לֵידַע מִהָאוֹצֵר, מִכֶּרְחִים לְנִסְעַ לְוִינָה
כִּף בְּעֵנֶיךָ עֲבוֹדַת ה', שֶׁהָאוֹצֵר הוּא אֶצְלִי כֹל אֶחָד בְּעֵצְמוֹ, אוֹלָם
לֵידַע מִהָאוֹצֵר, מִכֶּרְחַח לְנִסְעַ לְהַצְדִּיק:

כוכבי אור – סיפורים נפלאים

לוח זמני היום לאופק אומאן יצ"ו - לימי קיבוץ ראש השנה תשפ"ה לפ"ק

יום	יום לחודש	פרשה	הצות הלילה	עלות השחר	שליח ותפילין	גז	החמה	סוף זמן סוף זמן	סוף זמן קר"ש	סוף זמן קר"ש	סוף זמן קר"ש	סוף זמן תפילה	הצות היום	מנוחה גדולה	מנוחה קטנה	פגז המנוחה	שקיעת החמה	צאת הכוכבים * צאת **	צאת הכוכבים * צאת **	דק	72
23	שני	כי אלוה	1:31	5:13	5:43	6:47	6:47	8:47	9:01	9:01	9:49	10:49	12:51	1:22	4:23	5:39	6:54	7:29	7:41	8:06	72
24	שלישי	כי"א אלוה	1:29	5:15	5:44	6:49	6:49	8:47	9:02	9:02	9:49	10:49	12:51	1:21	4:22	5:37	6:52	7:27	7:39	8:04	
25	רביעי	כי"ב אלוה	1:27	5:16	5:46	6:50	6:50	8:48	9:03	9:03	9:50	10:50	12:51	1:21	4:21	5:35	6:50	7:25	7:37	8:02	
26	המישי	כי"ג אלוה	1:25	5:18	5:47	6:52	6:52	8:49	9:03	9:03	9:50	10:50	12:50	1:21	4:19	5:33	6:47	7:23	7:35	8:00	
27	שישי	כי"ד אלוה	1:23	5:19	5:49	6:53	6:53	8:49	9:04	9:04	9:51	10:50	12:50	1:20	4:18	5:32	6:45	7:21	7:33	7:58	
28	שבת	כי"ה אלוה	1:21	5:21	5:50	6:55	6:55	8:50	9:05	9:05	9:51	10:50	12:50	1:20	4:16	5:30	6:43	7:19	7:31	7:56	
29	ראשון	כי"ו אלוה	1:19	5:23	5:52	6:56	6:56	8:50	9:05	9:05	9:52	10:51	12:49	1:20	4:15	5:28	6:41	7:16	7:29	7:54	
30	שני	כי"ז אלוה	1:16	5:24	5:53	6:58	6:58	8:51	9:06	9:06	9:53	10:51	12:49	1:19	4:14	5:26	6:39	7:14	7:27	7:51	
1	שלישי	כי"ח אלוה	1:14	5:26	5:55	6:59	6:59	8:52	9:06	9:06	9:53	10:51	12:49	1:19	4:12	5:25	6:37	7:12	7:24	7:49	
2	רביעי	כי"ט אלוה	1:12	5:27	5:56	7:00	7:00	8:52	9:07	9:07	9:54	10:52	12:48	1:19	4:11	5:23	6:35	7:10	7:22	7:47	
3	המישי	א' דראש השנה	1:10	5:29	5:58	7:02	7:02	8:53	9:08	9:08	9:54	10:52	12:48	1:18	4:10	5:21	6:33	7:08	7:20	7:45	
4	שישי	ב' דראש השנה	1:08	5:30	5:59	7:03	7:03	8:54	9:08	9:08	9:55	10:52	12:48	1:18	4:08	5:20	6:31	7:06	7:18	7:43	
5	שבת	ג' דראש השנה	1:06	5:32	6:00	7:05	7:05	8:54	9:09	9:09	9:55	10:52	12:47	1:18	4:07	5:18	6:29	7:04	7:16	7:41	
6	ראשון	ד' דראש השנה	1:04	5:33	6:02	7:06	7:06	8:55	9:09	9:09	9:56	10:53	12:47	1:18	4:06	5:16	6:27	7:02	7:14	7:39	
7	שני	ה' דראש השנה	1:02	5:35	6:03	7:08	7:08	8:55	9:10	9:10	9:57	10:53	12:47	1:17	4:04	5:14	6:24	7:00	7:12	7:37	
8	שלישי	ו' דראש השנה	1:00	5:36	6:05	7:09	7:09	8:56	9:11	9:11	9:57	10:53	12:47	1:17	4:03	5:13	6:22	6:58	7:10	7:35	
9	רביעי	ז' דראש השנה	12:58	5:38	6:06	7:11	7:11	8:57	9:11	9:11	9:58	10:54	12:46	1:17	4:02	5:11	6:20	6:56	7:08	7:33	
10	המישי	ח' דראש השנה	12:56	5:39	6:08	7:12	7:12	8:57	9:12	9:12	9:58	10:54	12:46	1:16	4:01	5:09	6:18	6:54	7:06	7:31	
11	שישי	ט' דראש השנה	12:54	5:41	6:09	7:14	7:14	8:58	9:13	9:13	9:59	10:54	12:46	1:16	3:59	5:08	6:16	6:52	7:04	7:29	
12	שבת	י' דראש השנה	12:52	5:42	6:11	7:15	7:15	8:59	9:13	9:13	10:00	10:55	12:45	1:16	3:58	5:06	6:14	6:50	7:02	7:27	
13	ראשון	יא' דראש השנה	12:50	5:44	6:12	7:17	7:17	8:59	9:14	9:14	10:00	10:55	12:45	1:16	3:57	5:05	6:12	6:48	7:00	7:25	

* לעניני צאת התענית דרבנן וכדו כמבואר בשו"ע ע"פ רמ"ב סי' רס"א וכו"ד רס"ב * לק"ש של ערבית ושאר דאורייתא כמ"ש בשו"ע רמ"ב סי' תל"ו ות"ע - צאת הכוכבים באומאן מאוחר יותר מא"י וצריך להתחשב בהתאם

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגלין יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)
 כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' - נדרים פון 03630585 שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'